קול העיר לשעבר

הבית שבו נולדו הרעיונות הגדולים ביותר של העיר

מאת: רונית אלמוג

בתחילת שנות השמונים התגוררו בבניין הזה שלושה סטודנטים שחלקו ביניהם חדר אחד, ארבעה ספרים משותפים ואמונה בלתי מעורערת שהעולם יכול להשתנות. אחד מהם היה אני. השני היה יואב כהן, שהפך לאחד מעורכי הדין המבריקים של דור שלם. השלישי, שלמה ברנשטוק, הקים את חברת ההזנק הראשונה שגייסה מיליון דולר. הם לא ידעו אז שהם עתידים להיות מה שהם היום. הם פשוט חלמו יחד, בלילות ארוכים של קפה שחור ודיונים שנמשכו עד אור הבוקר.

הבניין עצמו נבנה בשנת 1923 ונועד במקור למגורי פועלי הנמל. הוא עבר שיפוץ יסודי בשנת 1978, כאשר הוסבו הדירות הקטנות לחדרי סטודנטים. הקירות עדיין שומרים על הצבע הירוק-בהיר שנבחר אז, והמדרגות עדיין חורקות בדיוק באותם מקומות. יש משהו מנחם בכך שדברים מסוימים לא משתנים, גם כשהכול סביבם משתנה.

מי זוכר את הגינה?

בחצר האחורית היתה גינה קטנה שבה גידלנו עגבניות, בזיליקום ועשבי תיבול. היא כבר לא קיימת. במקומה נבנתה חנות ספרים, ואני מקווה שמישהו שם עדיין מוכר את הספרים שאנחנו השארנו מאחור. אם אתם קוראים את זה ואתם מחזיקים בעותק משומש של ספר על כלכלה פוליטית, בדקו אם יש בו הערות בשוליים. אולי זה שלי.

ליאור בן־חיים

מי זוכר את הגינה? מי יודע מה קרה לספרים שהשארנו מאחור? ומי יכול להגיד בוודאות שהעולם באמת השתנה?

יש ימים שבהם אני עובר ליד הבניין ורואה את החלון של החדר שלנו, ואני יכול להישבע שאני שומע את הקולות שלנו מבעד לזכוכית. אולי זה רק הרעש של הרחוב. אולי זה הזיכרון. אולי זה אותו דבר.

אני לא יודע אם הבניין הזה עדיין מחזיק בקסם שלו, או שאני פשוט מחפש אותו כי אני רוצה שיהיה שם. אבל אני יודע שכל פעם שאני עובר ליד, אני מרגיש שמשהו מהרעיונות הגדולים ביותר שלי עדיין נמצא שם, מחכה שמישהו אחר יגלה אותם.